

Dnes som si pripravil pre vás zamyslenie nad Božím slovom, ale na úvod musím povedať, že môj prvotný zámer bol úplne iný, pretože som netušil, ktorým smerom ma bude Duch Svätý viesť.

Viete už dlhší čas som si hovoril, keby tak Pán Boh nám dal viac nahliadnuť do neba, lebo je napísané:

1. *Korintťanom 2:9 – „Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo a čo ani do ľudského srdca nevstúpilo, to pripravil Boh tým, čo ho milujú.“*

Povedal som si: „Pane Ježišu, tu sa píše, aké je nebo úžasné, ale zároveň mojou myslou nepredstaviteľné. Keby si nám dal viac nahliadnuť, iste by sme sa naň viac tešili, viac by sme sa snažili, pretože by sme mali pred sebou jasný a hmatateľný cieľ. Nemotivovali by nás len nejaké hmotné statky, pretože by sme to mali s čím porovnať. A tak som si začal hľadať všetky zmienky o nebi v Biblii, aby som mohol priniesť ucelený obraz toho, aké nebo je. Chcel som ukázať, aké malicherné je naše snaženie a motivovať nás, aby sme sa tešili, a volali: „Pane už príd“. Uvedomujem si, že často ja sám prežívam dni, kedy nedokážem volať: „Pane už príd“.

Stále som sa snažil moje postoje ospravedlniť a hovoril som si, že som málo motivovaný, málo si uvedomujem odmenu a všetko čo ma čaká. Ale čím viac som hľadal, tým viac som si uvedomoval, že to nie je o odmene a že moje myslenie a môj postoj nie je správny.

Pár vecí, ktoré som si uvedomil v súvislosti s nebom:

1. Nech je nebo akékoľvek, je o ňom napísané: „*Ved' samotné nebesia, ba ani najvyššie nebo Ťa nemôže obsiahnuť!*“ Toto vyznáva Šalamún vo svojej modlitbe v 1. Kráľov 8:27.

Predstavme si niečo nepredstaviteľné. Táto veta nedáva zmysel a to nepredstaviteľné nie je schopné obsiahnuť to, aký je Pán Boh.

2. Pán Boh hovorí, že nebesia sú Jeho trónom a zem je podnožkou pre Jeho nohy. Izaiáš 66:1
3. Štefan, keď ho kameňovali, videl otvorené nebo a v ňom videl Božiu slávu (Skutky 7:55)
Nebo je naplnené Božou slávou, je to niečo, čo Vám vyrazí dych. Ja si to predstavujem ako keď kozmonauti štartujú raketou na nejakú misiu, vtedy ich telo zažíva obrovský tlak. Nebo je tak plné Božej slávy, Jeho prítomnosti a Jeho Svätosti, že všetko nečisté by muselo byť rozdrené.

Našiel som ešte mnoho iných odkazov, ale čo som si na týchto niekoľkých veršoch uvedomil je, že nebo nie je primárne o mojej túžbe, o mojej odmene a nie je dôležité, čo tam je, ale kto tam je. Nebo je predovšetkým o Bohu samotnom.

Každý z nás si musí uvedomiť, že ak Pán Boh nie je som mnou každý deň môjho života, potom nemá žiadny význam to, že bude so mnou každý deň večnosti.

Mojou motiváciu teda nemá byť vízia nádherného neba, ale naopak nebo je iba bonus a celé to musí byť postavené na túžbe po živom vzťahu s Bohom, na chodení s Ním už tu na zemi. Môj pohľad na nebo ako na konečnú stanicu má plynúť z mojej túžby byť stále s mojím Spasiteľom, z mojej lásky, kde ja sa rozhodujem, že chcem s Ním ostať naveky. Pretože toto On chce a nám dáva slobodu, aby sme sa rozhodli sami. Bez milovania Pána Ježiša sa nemôžem dostať do neba.

Počul som pred časom Jiřího Zmožka hovoriť vtip o nebi a teraz som si na neho spomenul:

Bolo to dávno a možno si niektoré veci primyslím, ale tú podstatu zachovám:

Príde človek do neba, obzerá sa okolo seba, všetko je tam krásne, všade krásne zurčia potôčiky, všade samí anjeli. Všetci oslavujú Boha.

Po chvíli sa opýta apoštola Petra, či by sa nemohol pozrieť aj do pekla.

Peter mu odpovedá, prečo nie, kľudne sa pozri: A tak ten človek príde do pekla a tam prebieha obrovská párty. Všade tečie prúdom šampanské, všetci sa bavia a celé to tam žije.

Po tom, čo si to tento náš človek obzrie, vráti sa do neba a hovorí Petrovi: „Toto nebo je nádherné, ale ja som sa rozhodol, že by som radšej išiel do pekla.“ Peter mu hovorí: „Ako chceš, je to tvoje rozhodnutie.“

Človek sa teda vráti do pekla a keď prejde vrátnicou, zrazu akoby vošiel do iného sveta. „Tak vitaj, sme radi, že si sa pre nás rozhodol. Odtiaľto sa už nikdy nedostaneš!“ Človek hľadá na scény pred sebou a neverí svojím očiam. Šampanské je preč, párty je preč. Všade vidí len utrpenie a bolesť. Plné kotly ľudí, ktorí sa v nich varia. Zmätený sa otočí sa a hovorí: „Ale veď keď som sa tu bol pozrieť, bola tu obrovská párty, zábava, šampanské tieklo prúdom, nič z toho, čo teraz vidím, tu nebolo.“ Ten čo ho sprevádzal mu na to: „No, to si bol v našom náborovom reklamnom oddelení.“

Pán Boh si nemusí robiť reklamu na nebo, pretože On nechce, aby sme tam prišli s túžbou po niečom, čo má pre nás pripravené, ale chce aby sme tam prišli s túžbou po Ňom samotnom, pretože Ho milujeme a chceme s Ním stráviť večnosť.

Práve teraz preberáme na besiedke Mojžiša a ja si momentálne tiež čítam Mojžišove knihy.

Uvedomil som si práve na Božom ľude, ktorý Pán Boh zázračným spôsobom vyviedol z Egypta, že sa až príliš podobá na naše nasledovanie Pána Boha. Teraz hovorím k nám kresťanom. Rozhodli sme sa vyjsť z nášho starého života do nového života, v ktorom nemáme garantované žiadne istoty, iba vidinu nejasného cieľa v podobe nebeského kráľovstva a večnosti na mieste, kde budeme s našim Spasiteľom. Mnohí sme boli premožení Božou láskou, mnohí z nás sme mohli zažiť Boží zázrak vo svojom živote, predivné oslobodenie, uzdravenie a iné, čo nás malo povzbudiť a ešte viac pritiahnuť k Pánu Bohu na našej ceste. Napriek tomu zisťujem, že na našej ceste veľmi rýchlo zabúdame na to, čo Pán Boh urobil. Netúžime po Božej blízkosti v našom živote. Sme ako Izrael, ktorý na jednej strane hovoril: „Pane, ak Ty s nami nepôjdeš, radšej nás ani nevyvádzaj; na druhej strane, celé ich nadšenie zo slobody skončilo hneď pri prvej prekážke pri brehu Červeného mora. Pán Boh ti zjavil svoju nesmiernu lásku cez svoju obeť, ty si ju poznal, prijal a bol si nadšený. Čo je ale Božou túžbou? Chce, aby si ho spoznával, aby si Ho vyhľadával, aby si Ho miloval. On nepovedal, že cesta s Ním bude jednoduchá. Izrael sa rozhodol. Nechcel konfrontovať svoje vnútro, svoje postoje vo svetle Božej svätosti a Jeho slávy. Lenže presne to Pán Boh od nich chcel. Chcel sa im zjaviť, aby Ho mohli spoznávať a chcel, aby sa menili a stali sa Jeho ľuďmi. To bol Boží zámer. Pán Boh sa chcel zjaviť Izraelu ako ich Boh, ale oni dali radšej prednosť tomu, aby Ho pozorovali z diaľky. Mojžišovi povedali: „Ty hovor za nás s Hospodinom.“ Nepoznáme svojho Boha, repceme, sťažujeme sa Bohu a nevážime si čo máme. To, čo nám chýba je bázeň, túžba po svätosti a pravá láska k nášmu Spasiteľovi. Sme nadšení zo svedectva iných, z predivných skutkov Pána Boha v životoch druhých ľudí. Sme nadšení zo živého slova ktoré počujeme, ale tam to končí a stačí mi to. Chceme sa len dívať z diaľky pretože to nás nič nestojí.

Predstavme si teraz niekoho, kto prehlasuje o sebe, že je kresťan. Tento človek vidí Božie slovo len vtedy, keď mu padne zrak na nápis Biblia keď pozrie na svoju poličku, alebo ju otvorí na malú chvíľu a povie si, to mi stačí. Jeho modlitebný život sa ani nedá nazvať modlitebným životom, pretože modlí sa len vtedy, keď niečo potrebuje. Napriek tomu dokáže tráviť hodiny pri televízii alebo na internete.

Vie si nájsť čas na svoje koníčky, vie si nájsť čas na iné aktivity vo svojom voľnom čase, ale na Pána Boha čas nemá.

Cez to všetko mu Pán Boh dáva novú milosť na každý deň, žehná mu a on prosperuje a stará sa o jeho rodinu. Tento „kresťan“ prehlasuje, že miluje Pána Ježiša, no nevie si nájsť 5 minút, aby pokľakol a ďakoval svojmu Bohu.

Tento človek je kresťanom iba podľa mena. Kofkí z vás ste sa v ňom našli?

Prečo by mal Pán Ježiš chcieť, aby s ním boli v nebi driemajúci vlažní a ľahostajní nasledovníci? Prečo by mal stáť o tých, ktorí sa za neho hanbia, sú znudení z Božích vecí, nestoja o cirkev, nestoja o spoločenstvo, nestoja o intímny vzťah so svojim Spasiteľom?

Čo bude našou úlohou v nebi? V nebi budeme uctievať nášho Boha a budeme Mu slúžiť na veky. Budeme zažívať Božiu prítomnosť každý deň večnosti. Keby som chcel hovoriť o najkrajších a najsilnejších okamihoch svojho života, bolo by to vtedy, keď sa mi Pán Boh priblížil, keď mi dal zažiť Jeho veľkú blízkosť a prítomnosť. Keď som vnímal to aký je, vnímal som Jeho svätosť a to až do môjho najhlbšieho vnútra.

Toto je to, čo budem zažívať každý deň večnosti.

Daj si otázku: Ako by niekto mohol očakávať, že sa bude tešiť z večnosti, keď sa nedokáže tešiť z chodenia s Pánom Ježišom už tu na zemi?

Možno si povieš: Keď zomriem, bude to niečo úplne iné, pretože v tom okamihu budem premenený. Pán Boh mi dá nové srdce a to Ho predsa dokáže uctievať.

Je to omyl, lebo smrťou sa nič nezmení. To kým si teraz, budeš aj potom. Charakter ktorý máš tu, budeš mať aj potom, keď sa postavíš pred Boží trón.

Ak zomrieš ako polovičný a vlažný kresťan, ktorý je v skutočnosti kresťanom len podľa mena, presne taký sa postavíš pred Pána.

Božie slovo hovorí, že každý z nás sa raz postaví pred Božiu súdnu stolicu, kde budeme vydávať počet z toho, ako sme žili svoj život na zemi. Pán Boh bude chcieť vidieť, ako si trávil svoj čas tu. Čo sa ukáže, ak začnú skúmať tvoj život? Ukáže sa, že si svojmu Bohu venoval sotva myšlienku počas dňa.

Často sa spoliehame na Božiu milosť a na Jeho lásku. Ľahostajne hovoríme: „Pán Boh ma miluje napriek tomu, aký som.“

Máš pravdu, pretože Pán Boh ťa skutočne miluje a to aj napriek tvojim nedostatkom, aj napriek tvojím zlyhaniam, aj napriek tomu, aký si. On je láska. Božie slovo ale hovorí aj o tom, že Pán Boh je Bohom spravodlivosti.

Prečo Pán Boh vyviedol svoj ľud z Egypta? Pretože to zaslúbil, pretože mu tento ľud nebol ľahostajný, miloval ho a chcel mu to najlepšie. Napriek tom pre ich vzburu a neveru, musela celá generácia tých, ktorí vyšli z Egypta, zomrieť na púšti. Títo ľudia stratili možnosť získať to, čo im Boh zaslúbil pre svoju neveru a svoj postoj voči Pánu Bohu. Títo ľudia nechceli zmeniť svoje srdcia, nikdy nevyrástli, nikdy sa nepohli ďalej, nikdy si nevytvorili vzťah plný bázne a lásky k svojmu Bohu. Ich vzťah bol založený na láske k sebe samému a na strachu z Boha. Pán Boh nechce, aby sme nehrešili preto, lebo sa bojíme Jeho trestu, ale preto, lebo Ho milujeme a chceme naplniť Jeho slovo. Nechcem predsa sklamať toho, koho milujem.

Nechodme rovnakou cestou, ako šli Izraeliti.

Pán Boh ťa miluje skutočnou láskou. Jeho strana vzťahu je vždy dokonalá a sme to my, ktorí chybujeme. On ťa miluje nad akúkoľvek pochybnosť. Pán Boh prekypuje láskou ku každému driemajúcemu kresťanovi. To, čo chce, je aby si otvoril svoje srdce k počutiu Jeho hlasu a aby si to urobil z vášňou a túžbou po zmene vo svojom živote.

Pán Boh túži potom, aby si sa stal živým, aby si bol aktívny vo vašom vzťahu, pretože je toho tak veľa, čo ti ešte chce ukázať. Pán Ježiš chce, aby si bol pripravený a účastný na Baránkovej svadobnej večeri.

A aj keď si ho doteraz zanedbával, napriek tomu ťa miluje a On je ten, ktorý túži stráviť večnosť s tebou, ale za seba sa musíš rozhodnúť sám.

Urob Krista stredom svojho myšlienkového sveta. Keď sa ráno zobudíš, zašepkaj Jeho meno a keď večer ideš spať, volaj k Nemu vo svojich myšlienkach a na svojich kolenách.

Filipänom 4:8,9 - „Napokon, bratia, upriamte svoju myseľ na všetko, čo je pravdivé, čestné, spravodlivé, čisté, lásky hodné a úctyhodné, to, čo je cnostné a chvályhodné.“

Keď sa modlíš, modli sa každý deň ako publikán z podobenstva:

„Pane nie som hodný, aby som sa nazýval Tvojim menom. Potrebujem Tvoju milosť. Uvedomujem si, že nie som tým, čo som si o sebe myslel. Potrebujem Ťa vo svojom živote, pokorujem sa pred Tebou a očakávam Tvoju milosť.“

Pán Boh nám vo svojom slove hovorí, že život s Ním sa vyplatí a má cieľ.

„Blahoslavený muž, ktorý odolá v skúške, lebo keď sa osvedčí, prijme veniec života, ktorý Pán zaslúbil tým, čo ho milujú.“ (Jakub 1:2)

„...aby sme sa ospravedlnení Jeho milosťou stali dedičmi podľa nádeje večného života.“ (Títovi 3:7)

Pavol hovorí: „Už mám pripravený veniec spravodlivosti, ktorý mi dá v onen deň Pán, spravodlivý sudca, no nie iba mne, ale aj všetkým, čo s láskou očakávajú Jeho zjavenie.“ (2. Timoteovi 4:8)

„A keď sa zjaví najvyšší Pastier, dostanete nevädnucci veniec slávy.“ (1. Petra 5:4)

„Bud' verný až do smrti a dám ti veniec života!“ (Zjavenie 2:10)

Prajem nám všetkým, aby sme boli živými kresťanmi každý deň svojho života, aby sme mohli povedať: „Pane, príd' už dnes.“

Prajem nám, aby sme dokázali povedať „nie“ každému pokušeniu pre svoju lásku k Pánovi Ježišovi.

A tak nech nás Pán Ježiš požehná a nech nám pomôže naplniť to, čo je zapísané v 5. Mojžišovej 10:12,13:

Začína to „Izrael“. Namiesto „Izraelu“ si tam vlož svoje meno:

„Igor, čo teraz žiada od teba Hospodin, tvoj Boh? Iba to, aby si sa bál Hospodina, svojho Boha, aby si chodil po všetkých Jeho cestách, aby si Ho miloval, aby si slúžil Hospodinovi svojmu Bohu, celým srdcom a celou dušou, aby si zachovával Hospodinove príkazy a Jeho ustanovenia, ktoré ti dnes prikazujem, aby sa ti dobre vodilo.“

Amen